

Weekbericht 13 - 20 juni 2021

ds. Anja Matser

Het Pinksterfeest ligt nog niet zo ver achter ons.

In de loop van de jaren zijn we dit *'Het feest van de Geest'* gaan noemen.

Toch blijft dit feest voor menigeen moeilijk te vatten; wat of wie is die Geest dan?

De laatste weken voor en rond Pinksteren heb ik daar zelf veel over nagedacht.

Over de *Geest van God*, want daar hebben we het over.

De Geest is niet een zelfstandig persoon, het is de Geest van God, *de adem van God* – in het Hebreeuws: *de ruach Adonai*.

De adem van God die er al is vanaf het begin.

Die adem zweefde over de wateren en toen kwam onze aarde tevoorschijn.

En als de mens geschapen wordt dan lezen we dat God *de levensadem in zijn neusgaten blaast – en alzo werd de mens tot een levend wezen (Gen. 2,7)*.

Die adem van God, dat is de adem waaruit wij ontstaan, dat is de adem waarop wij leven.

Elke dag leven wij op die adem van God, die houdt ons gaande.

In de rabbijnse literatuur wordt gezegd dat het Hebreeuwse woord voor adem eigenlijk *melodie* is.

Wat een prachtige gedachte en wat een schitterend beeld: *God blaast de melodie in de mens*.

Wij hebben de melodie van God in ons, die draagt ons, die geeft ons leven kleur en samenhang.

In het verhaal van het sterven van Mozes staat ook zo'n ontroerend beeld over de adem van God.

Mozes klimt de berg Nebo op en dan lezen we *in Deut. 34 vers 5 dat Mozes daar sterft, in het land van Moab, overeenkomstig het woord des HEREN*.

Maar eigenlijk staat er dat Mozes daar sterft op *'de mond des HEREN'*.

Waarschijnlijk hebben vertalers dit te moeilijk gevonden of te vreemd om zo te vertalen en dat is jammer want daardoor gaat dit ontroerende beeld voor ons verloren.

Mozes die sterft *'op de mond des HEREN'*.

Mozes wordt hier door God gekust, en in die kus neemt God de levensadem van Mozes weer tot zich.

God ademt de adem van Mozes in en kust hem op deze manier naar huis.

De adem van God waar wij allen op leven.

Die ons tevoorschijn geademd heeft en die ook óns weer naar huis zal kussen.

*Heer, raak mij aan met uw adem,
reik mij uw stralend licht,
wijs mij nieuwe wegen,
geef op uw waarheid zicht.*

*Heer, raak ons met uw adem,
geef ons een vergezicht!*

*Draag ons op uw vleugels,
zegen ons met uw licht!
(Lied 695 vers 1 en 5)*

Dit is het laatste weekbericht

Tijdens de tweede lockdown zijn we een initiatief begonnen om aan het Weekbulletin elke week een bemoedigend Weekbericht toe te voegen. We hopen dat deze berichten, gemaakt door een diverse groep bijdragers en geredigeerd, gekopieerd en verspreid (ook via de website) door een groep trouwe vrijwilligers, inderdaad tot steun hebben kunnen zijn. Nu de maatregelen stap voor stap versoepeld worden en de lockdown afloopt, komt ook dit initiatief tot een eind. In de week van zondag 13 juni zal het laatste Weekbericht in deze serie verschijnen. Met de verruiming van de mogelijkheden om elkaar weer 'live' te zien, hopen we dat we – voorzichtig – de weg naar Open Hof en elkaar weer weten te vinden en zo elkaar weer zullen kunnen begroeten en ontmoeten.